דער
שוואַרצער פּעטער
אדער
פון שלעכטס צו גוטס

אַוואונדערבאַרע מעשׂה וואס גיט צו ערקלעהרן,
ווי אַ מענש קאנן פון שלעכט-גוט ווערן.

פֿון ח. ד. גילדענבלאטט.

ווילנא
שנת תרנ"ז לפ"ק

ЧЕРНЫЙ ДЯДЯ
или Отъ худого къ доброму.
Разсказъ Д. І. Гильденблата.
Соб. изд. Л. Л. Маца.

ВИЛЬНА.
Въ типографіи Л. Л. Маца, на Квасномъ переулкѣ, домъ № 1195/6
1897 г.

Дозволено цензурою 1 Апрѣля 1897 г. Вильна.

1.

דער זעלטענער מענשענפרײנד.

— וועגן וועמען רעט איהר דא?
— מיר שמועסן דא וועגן דעם שוואַרצן פעטער.
— וואו זײט איהר דאס נעמען?
— בײם שוואַרצן פעטער.
— וואוהין גײט איהר?
— צום שוואַרצן פעטער.

חכלל פון רעכטן ריה מארגן ביז שפעט אין דער נאכט הארט טען אין אלע נאסען אונ נעסעלעך פון „פראסטאקעוויץ" דעם נאמען דער שוואַרצער פעטער, ווער עס האט עפעס אדאנגה — מארש צום שוואַרצן פעטער, אויס נערעט פאר אים אלע זיינע צרות אונ ליידען אונ עס איז אים גרינגער נעוואָרן; האבען זיך צווייי שוחתים נעקריגט ווענען אהלונקה, האבען זיך בריידער נעריסען פאר אירושה, איז טען אוועק צום שוואַרצן פעטער אונ ער האט זיי אזוי גוט צו טיילט אז די בייד צדדים זיינען נעוואָרן שלום צווישען זיך, אונ אים זיינען זייא פערבליבען אייביג גוטע פרייד; האט עפעס אינגער חתן נעוואלט אפ שיקען דער כלה דיא חנאים: האט אינגער מאנטשיק נעוואלט נמ"ן זיין נייב, איז טען אוועק צום שוואַרצן פעטער אונ ער האט, ויא טען זאנט אין „פראסטאקעוויץ" נעמאכט אלעבען בייא דער יונגער פאר פאלק, אונ בײם חתן כלה איז דוקא איהם נעוועז חתונה; האט ווער נעהונגערט, איז נער אום נעמאנגען נאקעט אדער

(שווארצער פעטער) בארפום

בַּאַרְפּוּס אִיז טָעז גְלַייִךְ אַוְועק צום שְׁוואַרְצָען פָּעטָער, אוּן דָער הוּנְגָעריגָער אִיז זאַט נָעוְואָרָן, דָער נאַקָעטָער אִיז בָּעקְלַייְדעט נָעוְואָרָן אוּן דָער בָּאַרְפוּסָער אִיז שוין אָנְגָעשׁוּבט נָעוְואָרָן, טָעז דָער צַייִט גְלַייִךְ, אַז וָען עָר גְעפִּינְט אִין פְּרָאסְטַאקָעוִויצָער בְּלָאטָע עָפָּעס אַשְׁכּוּר אִיז בַּיי אִיהם רָעכְט אַלַיין צוּא עֶסָּקִין זִיךְ מִיט אִיהם, אֲרַיין צוּ קְרִיכָען צוּ אִים אִין בְּלָאטָע, אוּן אַרוּיס שְׁלָעפָּען אִיהם פּוּן דָארְט אוּן אַוְועק פִּירָען צוּא זִיךְ אַהַיים אוּן פּוּן דָארְטָען אִיז עָר שׁוין אַרוּיס מִיט אַשְׁטַארְקָע שְׁנָאבָּה צוּ אַלָע שַׁארְפָּע מַשְׂקָאוֹת. וּכְדוֹמֶה נָאךְ אַזָעלְכָע מִינִי—זאַכָען דָערְצַייְלְט טָעז זִיךְ אוֹיף אִים אָן, טָעז זָאגְט גְלַייִךְ, אַז עָר הָאט לִיב נָעהָאט שְׁטַארְק הַשְׂנָחָה צוּ נָעבָּען אוֹיף דִי אַסְטָרָאנָען אוּן פִּיל אַרָעסְטַאנְטָען זַיינָען מִיט זַיין זְכוּת אַרוּיס פּוּן אַסְטָרָאג אָרָעגְמָלִיכָע לַייט, מִיט אַיין וָואוֹרְט דָער „שְׁוואַרְצָער פָּעטָער“ אִיז נָעוָוען אַיינָער פּוּן יָענָע זָעלְטָענָע טָענָשָׁענְפְּרַייְנְד, וָואס אִיז שְׁווֶער צוּ נָעפִּינָען זַייעֶר גְלַייכָען.

אִלְטָערָע טָענָשָׁען דָער צַיילְן, אַז דָער שְׁוואַרְצָער פָּעטָער אִיז אַמָאל נָעוָוען אַיין נָאר נִישְׁט, שָׁבָּנָארְנִישְׁט, קִיין מַעֲשָׂה אִיז אִיהם נִיט צוּ קְלַיין נָעוָוען.

דָאס אִיז אֱמֶת, אוּן וָועָנָען דָעם וָועט נָעמָעט וָועָרָען אִין דִיא קוּמָענְדָע קָאפִּיטָלָאךְ.

2.

דָאס וואוֹיל קִינְד.

דִיזָער הוֹיכָער אוּן בְּרֵייטָער שְׁוואַרְצָער טָענָש, וָועלְכָען טָען רוּפְט אִין פְּרָאסְטַאקָעוִויץ „דָער שְׁוואַרְצָער פָּעטָער“ אִיז אִיצְט אַמָענָש פּוּן אַיָאחד פָּערְצִיג אוּן עָר חַתְמָעט זִיךְ אוֹנְטָער „פְּרִידְמַאן קְוויִיט“.

(שוואַרצער פעטער) מיט

מיט אַיאר דרייסטיג ציריק איז ער אָבער נאָך נעוועז אַזוינעל פון אַיאר צעהען אוג איז נעוועז אַגרוסער קונדוס, אַוויסער החברה'ניק אַיינער אין דער וועלט.

— עס וועט פון אים קיין גוטס נית זיין. — האט מען נעזאגט אים נעהערט אין זיין געבורטס שטאט. אין דומאוויץ, —

וואס איז דער חדוש? אויף אזוי פיל באלעזענעוועז אקינד, אויף אזא פיל באלאוון, וואס פאר אגוטס קאן דערפון ארויס? די עלטערן זיינע מאכן אים אליין וויילד, אוג נאכהער וועלען זייא האבן וואס צו קלאגן אויף זיין קאפ.

דאס איז ריכטיג, "פרידמאן קוויט" איז נעוועז אזא יחיד, זיינע עלטערן זיינען נעוועז נאנץ רייך אוג פרידמאנען האט קיין פויגעל מילך נית נעפעלט, עס איז אים נעוועז גוט, וויא נאר די וועלט, וואס נאר עד האט זיך נעוואונשען איז ערפילט ניוואָרין, וואס נאר ער האט נעוואלט האט מען אים נעזעזען, עס איז נית נעוועז צו שוער אוג צו טייער קיין זאך.

וען פרידמאנן האט אפיקס נעמאן, אויפנעהייבען אהויך קול איז אין שטוב נעוואָרען אסימאטאכע, עס לייפט צו די מאמע, דער מאמע, אלע וואס זיינען נאר נעוועז אין שטוב.

— וואס איז דאס, מיין קינד?

פרידמאנן וויינט זיך פענאנדער.

וואס וויקט דו, מיין נחת? עסען?

— ניין.

— טרינקען?

— ניין!

— שלאפען!

— ניין.

— טא וואס דען וויקט דו?

— איך ווייל שרייהען.

(שווארצער פעטער)

אוג

— אוּן וָאס מֵיינְסְט דוּ ? — זָאגְט דֶער טַאטָע צוּא דִיא מַאמָען , — אַקִינְד אַז עֶס וויל שְׂרַייעֶן , דַארְף מָען אִיהם לָאזָען , מְהַתַּמָא כּוּז עֶר דָאס , עֶר וָועט זִיךְ אוֹיס שְׂרַייהֶן אוּן וָועט שָׁטִיל וָועלָען דִיא מַאמָען אָבֶּער אִיז שְׁוֶוער גָעוָען צוּא הָאלָען וויא אִיהר קִרוּין , אִיהר „נָחָמָה" שְׂרַייט אוּן פָּעלְקָאזָען אִיהם בַּייא אַזָא צַייט צַיין , זִיא אִיז שׁוֹין נִיט אַוועק בִּיז זִיא הָאט אִים אַיינְגְשְׁטִילְט , נָאר דָאס הָאט זִיךְ אִיהר קִין מָאל אַזוֹא לַייכְט נִיט אַיינְגְעגָעבֶּן , דָאס הָאט אִיהר אַלֶע מָאל מַייעֶר גָעקָאסְט .

אַזוֹי הָאט פרוידמאן פְּעִרְבְּרַאכְט זַיינֶע קִינְדֶער יָארָען בִּיז אַיהר צָעהָען , אוּן אִיז נָעוָען אַיין שְׁטִיפָּער , אַיין קוּנְדוּם אִין דֶער וָועלְט , עֶר הָאט נִיט נָעאַכְט קִין אָפְּטָערְע אוּן הָאט פַּאר קַיינְעם קִין מוֹרָא נָעהַאט : עֶר הָאט נָעוואוּסְט , אַז קִיינֶער וָועט אִים נָאר נִיכְט נִיט מָאן , דֶען וָועט עֶס הָאט זִיךְ נָאר נָעוואוּנְט אִיהם צוּ בָּעִרְיהֶרָען מִיט אַפְּיגְנָער , אָדֶער אַפִּילוּ מִיט אַשְׁלָעכְט וָואוֹרְט , אִיז אִים שׁוֹין גִינוֹוען קָאלְט אוּן וואוֹרְעם , עֶס הָאט שׁוֹין יָענֶם גִיקְלָעקְט .

פרוידמאן אִיז נָעוָוארָען גְרַאסָער אוּן וויכְטָער פוּן טָאג , אַלֶע וויסֶען חֲבֶרה'ניקְעם זַיינֶן נָעוָוארָען זַיינֶע פְּרַיינְד , צָוויִשְׁשֶׁן זַיי זַיינֶן נָעוָוען קִינְדֶער פוּן אָרעמֶע עַלְטֶערְן , קִינְדֶער גָאר אָפְּן עַלְטֶערְן , קִינְדֶער אַזעלְכֶע , וָואס דוּמָאוויץ הָאט נָעוואוּסְט בְּחוּש , אַז עֶס וָועט פוּן זַייא נָאר נִיט אַרוֹיס .

דִי קִינְדֶער הָאבֶּן פִּיל נָעוויִרְקְט אוֹיף פרוידמאנען , זַיי הָאבֶּן אִיהם צוּ פִּיל שְׁלֶעכְטֶם צוּ נָעוָואהְנְט , אוּן צוּא פִּיל פָּערְדָארְבֶּענֶחַייט נָעלָערְינְט , דִי עֶרְסְטֶע זָאךְ הָאבֶּן זַיי אִיהם אָנְגְעלָערְנְט , שְׁלָעבֶּן פוּן שְׁטוּב אוּן אַוועק גָעבֶּן זַיי . פרוידמאן הָאט נָעפָּאלְגְט , הָאט אַפְּרִיעֶר נָעשְׁלָעפְּט פוּן שְׁטוּב אוּן נָעבְּראכְט צוּא זַיינֶע חֲבֵרִים אַלֶע אַקְטְיָארָען פוּן דֶעם קִינְדֶערְשֶׁען טֶעאַטֶר דָאס חַייכְט פָּאפְּקָעם , אִינְרוּשְׁקָעם אוּן נַאשָׁעריי אוּן נָאכְּהָער הָאט עֶר זַיי אוֹיך נָעפָּאנְגָען אוֹיך נָעלָר אוּן נוּטָע בַּלִים דָאס אִיז אַזוֹי וויִיט פָּערַאנְגָען , אַז אַיין

טָאל יום טוב אין דָער פְּריה הָאט זיך דָער פָּאטָער גָעהאפְּט אַז עָס איז ניט דָא זיין נָאלָדָענער זַיגָער, אָט עָרשָׁט איז עָר גָעקומָען פּון שול, הָאט זיך איבָּער גָעטָאן אוּן הָאט דָעם זַיגָער מיט זיין הַאנד אַלַיין אַוועק גָעלייגט אויפֿן טיש בַּייא זיך אין קאַבינָעט, דָא איז עָפּעם די וַוייב אַרײַנגעפָּאלָען אַפּערלַאנג צוא וועלָען וויסָען וויא שְׁפּעט איז דָאס שוין איצָטער, בִּכְדֵי צו ווִיסָען צו דָאקְטָר סָען שוין הַיסָען די דינָסט צוא שָׁטעלָען קָאכָען וועטְערָע, דָער פָּאטָע איז אַוועק אין קאַבינָעט אַקוּק מָאן וויפֿיל אַזַיגָער, עָר טוט אַקוּק דָער זַיגָער איז שוין ניטָא, עָס איז גָעוואָרָען אַשְׁרָעק אַגָּעריידָער, — וָוער איז דָא גָעווען ? פְּרָגט דָער פָּאטָער .

— דָא איז קיינָער ניט גָעווען, — אָנְטְפָּערט סָען אים, — מְעהר ניט בָּערָע וואלְף דָער מְשוּגָענער איז דָא גָעווען גָאנְז אַשְׁטִיקָעל בְּרוֹיט .

— אַקשָׁיָא אויף אַמְשוּגָענעם, עָר איז גָעווִיס פָּערְקָרָאכָען אין קאַבינָעט אַרַיין אוּן הָאט צו גָענומָען דָעם זַיגָער .

סָען הָאט זיך גָענומָען צוא בערע וואלפ'ן, סָען הָאט אִיהם גָעמוטְשָׁעט, גָעפֿיינְט, עָס הָאט אָבָּער גָאר ניט גָעהאלְפָּען בערע וואלף הָאט גָעשְׁרִיעָן, גָעווִיינְט, גָעמַאכְט מְשוּגָענָע שְׁטִיק, אוּן דָער זַיגָער איז אַלֶץ ניט גָעווען, סָען הָאט בערע וואלפ'ן אַוועק גָעשִׁיקט פָּא עָמַאפָּאם, עָר שְׁלָעפְּט זיך גָעווִיס נָאך עד הַיוֹם אַרום אִיבָּער דָער וועלְט, אוּן דָער זַיגָער איז פָּערפָּאלָען גָעווָארין, וויא אין וואסָער, אוּן קיינָער הָאט גָאר ניט גָעווואוסְט, אַז דָעם זַיגָער הָאט צו גָענומָען פרידמאן אוּן הָאט עָס איבָּער גָעגָעבָּען אַגוּטין בְּרוּדָער אוּן דָער נוּטָער בְּרוּדָער הָאט עָס פַּאר קִיפְּט אַגוּטָען פָּאטָער, אוּן דָער פָּעטָער הָאט גָעגָעבָּען דָערפָּאר אַלָע גוטָע זאכָען, אַז דָרַייא טָאג בְּסַדָר איז גָעווָען סְעוּדַת פּוּרים, אָדָער וויא זיי הָאבין עָס אָנְגָערופֿין סָען הָאט גָעלָעבְט אַטָאג .

(שווארצער פּעטער) דערפון

דערפון האט קיינער ניט געוואוסט, אוב נאר אויך אזוי פיעל ניט נעקאנט רעבעזען, אמת, מען האט נעוואוסט, אז פרידמאנן איז אנרויסער שארלאטאן איז אהבר מיט אלע "צו לאזענע" קינדער, נאר וואס איז? אקינד בעליבט אקינד. קינדערשער שכל, מען האט אבער נוט נעוואוסט, אז פרידמאן נייט צו די בעסטע מלמדים אין חדר, אוב נייט אין למוד נאר נישט קשה'דיג, דאס היסט, אז ער וואלט ווילען, וואלט ער קאנען אוב דיא מלמדים האבין נעזאגט, אז אפילו ניט נועלענדיג ווען ער אויך קיין עם האָרץ ניט זיין. די מאמע האט זיך בארימט פאר אללע שבנות, אז נאך אזא וואויל קינד, ווייא איהר פרידמאן, איז נאר נישא אונטער דער זוהן.

3.

צו וויט פערקראכען.

אז פרידמאן איז אלט נישטן 17 יאהר, איז זיין פאטער נישטארבען, דאמאלסט האט זיך פארין יונגען יורש געפונט אלעבעדינג ווילט, דען ווען דער פאטער האט נאך נילעבט, האט פרידמאן אפט מאהל נעלעבט אין איינגענגים, דאס היסט, עס האט איהם ציטענם אויס נעפעהלט נעלד, ווייא פיל ער האט נעדארפט צו פערשווענדערן. איצט אבער ווען דיא מאמע איז גיוואארן דיא גאנצע בעל-הבית אוב האט נעטאהן וואס ער האט נעוואלט.

פון דער נאנצער ירושה האט פרידמאן נעלעבט אויך זיין
(שווארצער פעטער) שטייגער

שְׁטַיִיגֶער עָמְלִיכָע יָאהר, צוּ זַיינָער 24 טָען יָאהר אִיז עָר שׁוֹין גִיקוֹמָען דָער צוּ, אַז אָפִילוּ זַיין פָאטָערס הוֹיז הָאט טָען אוֹיך פָערקוֹיפְט, אוּנ פּוּן דִיא גַאנצָע גוּטְס אוּנ גֶעלְד אִיז שׁוֹין לַאנג גֶעוָואהָרן אַש אוּנ רוֹיך.

דִיא מוּטָער אִיז פּוּן גרוֹיס אַנגְסְט אוּנ פֶערְדרוּסָען קְראַנְק גִיוָואהרין אוּנ גֶעשְׁטָארְבָען, פַארִין טוֹירְט הָאט זַיא צוּ גָערוּפָען אִיהר אַייגְצִיגָען זוהן אוּנ גֶעזָאגְט.

— זָעה, מַיין קִינְד, הָאב רַחֲמָנוֹת אוֹיף זַיך אַלַיין דָער מאן זַיך אוֹיף נָאט, אוּנ קָערְהר זַיך אוּם פּוּן דַייגֶע שְׁלֶעכְטֶע וָועגְען, וָען עָס אִיז נָאך דָא צַייט, אַיין שָׁעָה פּוּן תְּשׁוּבָה אִיז טַייעֶרֶר פּוּן דָעם גַאנְצָען לֶעבָען . . .

פְרִידמאן הָאט זַיך דַאן פּוּן דִיא מַאמָעס וָועְרטֶער אוֹים נַיילַאכְט אוּנ אוֹיף דִיא מַאמָעס טוֹיט וַוייְנִיג וָואס גֶעקְלָאגְט, עָר הָאט גֶעהַאט אַנְדָערֶע דַאגוֹת, וואו צוּ בֶּעקוֹמָען גֶעלְד מִיט וָואס צוּ שְׁטַיילָען זַיין דוּרְשְׁט צוּ קָארְטָען, צוּ קְלוּבָען, מַאכְקָארַאדָען וּכְדוֹמֶה.

צוּ וָואס אַמָענְש אִיז אִין שְׁטַאנְד בַּייא אַזָא . צַייט, אִיז נִיט פָאַרצוּשְׁטָעלָען; פְרִידמאן אִיז גִיוָואהָרן אַכוֹיכָע אוּנ דָער נָאך אַפָּשׁוּטָער גַנָב, עָר הָאט אַזוֹי אַרוּם גֶעשַׁאנְצְט אִיבֶּער גָאטָעס בְּרַייטֶע וָועלְט, בִּיז עָר הָאט זַיך אַרַיין גֶיהַאפְּט אִין אַיין הוֹיז צוּ אַרַייכִין טָענָשִׁין, וָועלְכָער הָאט אִיהם גְלַייך אָנְגֶעהַאפְּט, אוּנ נִיט גֶעוָואלְט מוֹחֵל זַיין, טָען הָאט אִיהם אִיבֶּער גֶיגֶעבִין אִין סוד אוּנ פֶערְטְשָׁפְּעט צוּ זִיצָען אִין אַכְטְאנ.

פְרִידמאן אִיז גִיוָואהָרן שְׁטַארְק אִין כַּעַס אוֹיף דָעם שְׁלֶעכְטֶען טָענְשָׁען, דוּרְך וָועלְכָען עָר לֶעבָּען אוֹים גֶעלַייְט צוּ וָועְרִין פּוּן אַכְטְאנ, וָועט עָר נָקְמָה נֶעמָען פּוּן דִיזָען שְׁלֶעכְטֶען טָענְשָׁען. צוּ לַיב דָעם הָאט עָר זַיך מְתַחֵבּר גִיוָואהָרן מִיט אַלֶע אַרֶעסְטַאנְטָען, מִיט וָואס נֶעמַאכְט אַיין הַאנְד, אוּנ בַּאר זַיך גִישְׁטָעלְט נַייֶע פְּלַאנָען פּוּן אַיין נַייעם לֶעבִין.

(שׁוואַרצער פּעטער) געשׁוויגען

נעשטויגען האבען זיינע נעוויסטען ביסטע, ניט אין וואָרט, ניט אין פּיקס פון תשובה, פון חרטה, דען ער איז שוין צו וויים פערקראכען.

4.

ארוים נעהאפט פון פייער.

פרידמאן איז שוין ארוים פון אסטראג, אוג מיט אין חברה נעבעם ארום נעשטאנצט ווידער אויף דער פרייער וועלט. ער איז גיוועז הויך אוג בריים, מיט אין הויכען נעשטאלט, נאר זיין פנים איז נעווען שוואַרץ, זיינע האר שוואַרץ אוג דאס גלייכען זיינע אויגען זיינען נעווען שוואַרץ אוג עס איז קענטיג, אז עס וואלט פון זיא נעקאנט אמאל ארוים שייגען. פיל מענשליכקייט אוג טוגענד, וען ניט דיא נאריש ערציהונג אוג דאס שלעכטע, פערפיהרטע לעבין.

זיינע מיט ברידער האבען איהם נעוואָלען "דער שוואַרצער", אוג דער שוואַרצער איז אזוי פאַרוועַרטס נעגאנגען זיין וועג, דאס ער איז שוין נעווען דער נאכצער ראדעל-פיהרער, מיט וועלכע ער איז נעווען אין קומפאניע.

ער איז אננעקומען מיט זיין חברוטה קין "פייגאוקע", אוג עס איז זייא נעבליבען אין הקפּם, אז דאס בעסטע מיטעל צו צופּען אוג רויבען איז מען זאל מאכען אין שטאדט שריפות. דיא שטאדטעל איז אקליינע, קיין מיטלען צום לעשען אוג קיין בעזאנדערע מענשען דערויף איז ניטא. וויא עס ווערט אשריפה,

גיט מען אַקלאפּ אין גלאק „טרעוואגע", מענשען לויפען אום משוגענערוויים אוג שרייען „באטויצע ! פֿאוזשאר !" עס הערט זיך אַיאמער, אללה, מען ווערט איבער נעשרעקען, מען לויפט אום, אוג מען ווייס ניט אויף וואסער ווילט מען איז, מען שלעפט פון פייער אוג מען נעדייגקט ניט וואו מען שמעלט אַניזדר, מען ניט פֿרעסט איבער מיט דיא הענד אוג מען ווייס ניט ווען, דאמאלסט נעפּינען זיך פיל מענשען, וואם קומען כּלומר'שט באטעוון, מציל זיין פון פייער, אוג דאס אלעם בּלייבט בייא זייא, עם איז ניטא ווער זאל מאנען אוג מען נעדייגקט ניט בייא ווען, אוג דאס פייער דער וויל מאנצט ארום פון איין הילצערנעם הויז אויף דעם צוויטען.

אין מוטנע וואסער איז גוט צו חאפּען פיש אוג אין העלפן פייער איז גוט צו חאפּען רויב. פרידמאנ'ס פּלאן איז נעפּעלען נעוואָרען זייגע מיט בּירדער, אוג מען הָאט זיך נענומען צום עסק.

עם הָאט אנגעהייבען ברענען. עס איז אנגערודער, אנגעפּילדער פּערד הירזשען, בּהמות מרייקען, הינד בּילען, קלייגע קינדער יאמערין, מען שלעפּט קישעלאך, סען חאפּט, ווֹאם נאר מען קאן, מענשען לויפען אום הין אוג הער, מען בּרעכט דיא הענד, אוג מען שרייט.

— וואסער ! וואסער !

— מיין נוטס ! מיין הָאב !

— מיינע ! מיינע ! וואו איז מיין מירעלע ?

— הָאט רחמנות באטעוועט מיר מיין קינד !

— מיר ברענען, מיר ברענען ! !

דיא פייערדינע רויטע לאפּען הָאבען שוין ארום נעהאפּט עטליכע חייזער אוג דיא סומאמאכע ווערט נרעסער, דיא פייגאווקער זייגווייגער ווערען אפּ האנדטיג, איבער נעשרעקען אוג וויסין ניט ווֹאם זייא מהוען אוג וואו זייא זיינען אין דער ווֹעלט.

פרידמאנ'ס חברה האבען נענוג ארבייט, אוג עד אליין איז

(שווארצער פעטער)

דער

דָער גַאנְצָער בְּרַאנְדְמַאיְסְטֶער . עֶר לוּיפְט אַרַיין אִין הוּיז , וָאס הָאט שׁוין גָעפָרָעגְט פוּן אַלָע זַיטָען , וַייל עֶר הָאט גָעהָערְט , וויא סָען שְׁרַייט , אַז דָא אִיז פָּערְבְּלִיבָּען פִּיל גוּטְש , נָאלְד זִילְבָּער אוּן מְזוּמָענָע נָעלְד . וִיא אַשְׁטוּרָעם וויִנְד הָאט עֶר זִיךְ אַלֶאז גָעמַאהְן אִין פַּייעֶר וויא אַווילְדָע חַיָה , אוּן הָאט זִיךְ עָפָּעס אָפּ גָעשְׁטָעלְט אִין מִיטָען . וָאס אִיז דָאס ? וָאס אִיז דָאס אַזוּינְס גִישׁעהָען מִיט פְרִידמאנען ? עָפָּעס אִין זַיינָע אוֹיגָען הָאט אַרוֹיס גָעשַׁיינְט נָאךְ אַנדָערְעָר , עָפָּעס אִין זַיין הָערְצָען הָאט נָאךְ סָעהָרָער גָעבְּרָענְט אוּן גָעפַּלַאקָערְט , וָאס אִיז דָאס ? וָאס אִיז דָאס אַזוּינְס גָעשׁעהָען מִיט פְרִידמאנען ? עֶר וַויס אַלַיין נִיט . וואו אִיז דָאס נָאלְד אוּן זִילְבָּער , דִיא גוּטְס אוּן גָעלְד ? וואו ? ! פְרִידמאנען לַיְגְט עָס שׁוין גָאר נִיט אִין זִינְנען . עָס אִיז עָפָּעס גָאר אַין אַנדָער אוּם עָרְוואַרְטָענְדָע זַאךְ הָאט עֶר גָעהַאפְּט אוּן אִיז דָער מִיט פְלִינְק אַרוֹיס גָעפְלוּיגָען פוּן פַּייעֶר אוּן גָעשְׁווִינְד אַוועק גָעלַאפָּען וַייט , וַייט פוּן דָער שְׁרַיבָּה .

הִינְטָערְן שְׁטָאדְט הָאט עֶר זִיךְ אָפּ גָעשְׁטָעלְט , אוּן עֶרְשְׁט דָאן הָאט עֶר דָער זָעהָען , אַז דָעם אַיינְצִיגָען מָענְשׁ , וָאס עֶר הָאט סָצִיל גָעוָען פוּן פַּייעֶר , אִיז דָער אַיינְצִיגָער מָענְש , וָאס הָאט אִין אִיהם צוּם עֶרְשְׁטָען מָאל אִין זַיין לָעבָּען עָרְוָועקְט מָענְשְׁלִיכָע גָעפִּיהְלָען אוּן רַחֲמָנוּת , — אִיז דָאס גָעוָען אַיונְגָע פְּרַיילָען , צַארְט , מִילְד אוּן וואונְדָערְבָּאר שַׁיין .

דָאדְט אִין שְׁטוּב הָאט עֶר נָאךְ גָעהָערְט וִויא זִיא הָאט נָעשְׁרִיהָען מִיט אַיין פָּערְשְׁטִיקְטָען קוֹל , — וִויא רִיהרָענְד עָם אִיז נָעוָען אִיהר שְׁמֶיכָע ! דָא אָבָּער הָאט זִיךְ שׁוין פוּן אִיהר נִיט גָעהָערְט קַיין קוֹל אוּן וִויא שְׁרָעקְלִיךְ עָס אִיז פַּאר אִיהם גָעוָען אִיהר שְׁוַוייגָען !

(שׁוואַרצער פּעטער)

עֶר הָאט אִיהר צוּ גְעטְרַאגְן צום טַייכְל אוּן נָענוּמְען מִינְטָערְן .

5.

עֶם הָאט זִיךְ אָנְגְעצוּנְדְן נָאר אֵיין אַנְדֶער מִן פַּייעֶר .

עֶר הָאט אִיר עָנְדְלִיךְ עֶרְמִינְטָערְט .

— וואוּ בִּין אִיךְ ? וָוער אִיז דָאס נָעבִּין מִיר ? — הָאט זִיא דַאן נָעפְּרָעגְט אוּן זִיךְ אַרוּם גְעקוּקְט אוֹיף אַלְע זַייטָן .

— נָעבְּען עַייךְ , פְּרַיילָן , אִיז אַרוּיבָּער , אַבַּאנְדִיט ! — הָאט פְּרִידְמַאן זַייעֶר רִיכְטִיג אַרוּיס נְעֶרְעְדְט , אוּן הָאט דָעם עֶרְשְׁטָן מָאל אִין זַיין לָעבְּען דָער פְּיהלְט , וִוי שְׁרֶעקְלִיךְ דִיזְע וָואְרְטָער זַיינָן .

— נַיין , עֶס קָאן נִיט זַיין ! אִיהר זַייט מַיין רָעטְטָער ! אִיהר זַייט אַיין עֶנְגָעל , אוּן פּוּן דִי , וָואס זַיינָן נְעלִיבְּט אִין הִימָל .

— אַךְ , פְּרַיילָן ! אִיךְ בִּין נָאר אַיינָער פּוּן דִיא , וָואס זַיינָן פָּערְהַאכְט אוּן פָּער יָאגְט דָא אוֹיף דָער עֶרְד . . .

— נַיין , אִיהר זַייט דָאךְ אַמֶעְנְש , אוּן וִויא קָאן מָען הַאסְטָן טָעְנְשָׁען ? !

— זַיי זַיינָן עֶם וָוערְט . . . מִיר הָאבָּען עֶם פָּערְדִינְט . . . מִיר זַיינָן פָּערְדָארְבָּענָע , שְׁלֶעכְטָע . . .

— קְרַאנְקְע , זָאגְט בָּעסָער , אוּן אוֹיף אַקְרַאנְקָען דַארְף מָען רַחֲמָנוּת הָאבָּען , מָען דַארְף אִיהם בָּעדוֹיעֶרִין אִינ לִיבָּען . . . נָאר קָאן עֶם זַיין ? אִיהר זַייט אַרוּיבָּער , אַבַּאנְדִיט ? ! נַיין , נַיין ! אִיהר זַייט אַרָעטְטָער , אִיהר הָאט אַמֶעְנְשִׁין פּוּן טוּיט נְעֶרָעטְעט .

(שוואַרצער פּעטער) אוּן

— אוּן פֿיעל אַנדערע דער צוּ גענבראכט . . .

— אִיז עס מאגלִיך ? קאן עס זַיין ? אַך , לאכט נִיט פּון מִיר ! זאגט מִיר בּעסער מִיט וואס קאן אִיך אייך בּעצאלן פֿאר אַייער גרוֹיסע נעגאדע , וואס אִיהר האט מִיר געטאהן ?

— אוֹיב אִיר ווילט מִיר בּאמת בּעצאהלן , נאט אייך אַיין מעסער אוּן שׂטעכט מִיך , האט אויף מִיר קיין רחמנוּת נִיט , שׂטעכט מִיך גאר אהן מוֹרא , אִיך האב עס פֿערדינט . דאס־אִיז מַיין הילף .

עד האט אויס געזעהן זייער טוּטלאז , ער האט געדעדט זייער עדענקט אוּן ריהרענד , אוּן זיא אִיז אִיר פֿערשווִינדט אוּן עדשטוּינט געוואָרן .

ער האט פּון אִיהר דיא אוֹיגן נִיט אַראפּ גענוּמען , אוּן האט נעפּיהלט אַזעלכעס , וואס ער האט נאך קיין מאל געשׂפּירט , אִיהר אִיז עפּעס אוֹיף נִיט נעווען הייִמיש אוֹיף׳ן האַרצען , אוּן זיי בּיידע האבּען נִיט געוואוסט , וואס מִיט זיי קוּמט פּאר . זיי האבּען בּיידע געשׂוויגען .

— קוּמט ! האט זי ענדליך אויס געדעדט. זי האט גענוּמען עהן ער אִיז אִיהר נאך נעגאנגען , אוּן אַליין נִיט געוואוסט ווּאוהין אוּן נאך וואס ער גייט .

— שׂטעלט זיך פּאר , — האט זיא געזאגט אין מִיטען וועג , — וויא גרוֹיס עס וועט זיין די בּרייד פּון מיינע עלטערן , וועלן זיי וועלען זיך דער ווִיסען , אז זייער טאכטער לעבּט , אוּן ווי פּיהל וועלען זיא דאס באנקען דעם טעגשׂן , וואס האט זייער קינד געראטעט פּון אַזא פּיינעדינען טוידט !

— נַיין , פּרייללען , אִיך גלעה נִיט צוּ אייערע עלטערן , — האט ער אִיהר געענטפּערט , — זאלען זייא לִיעבּערשׂט נִיט זעהן , וער אִיך בּין . . .

(שוואַרצער פּעטער)

זײַא זײַנען דאָר וויל צוּרִיק אַריין אין שטאָט , וואוּ דִיא שְׁוֵסטֶער אִיז שוין נעוואָרן אײַנגעלאָשען , עס זײַנען נאָר נעבּלִיבּען שְׁטָאלִיכע קוימענער , וויִ שְׁוַואַרצע מצבות אויף דִי קְבָרִים , וואוּ עס אִיז פאָרגיכטעט נעוואָרן שײַנע , נאנצע חיזר .

זיא האָט נאָך קיין צייט גיט נעהאַט צרום קוקען זיך , אִיז עָר שוין פאָרשוואונדען נעוואָרן . זי האָט אִיהם נעזוכט צוויישען עולם , אוּן האָט אִיהם ניט נעפונען .

זי בײַדע האָבען זיך צוּ שײדעט , אוּן זײַא בײַדע האָבען נאָך ניט נעוואוסט , אַז אין זײַער הערצין האָט זיך אַנגענאַפּט אַשְׁרִיפה , עם האָט זיך דאָרט אַנגענומדען נאָר אַין אַנדער טין פּייער . . .

6.

דִיא עלטערען קלאָג אוּן פְּרִייד .

בְּרוּךְ בְּערַנשטַיין אִיז נעוואָרן אײַנער פון דִיא בעוואוסטע טענשען אין „פּייאַוונקע" , עָר אִיז נעוואָרן זײַער אַקְלוּגער אוּן אַגיטאַטער טענש , דאָר צוא אַז אִיהם אַלע טאָל נעאַנענען ניט שְׁלעכט , אין שטאָט האָט טען אִיהם נערעכענט פאַר אַנאַנְצען תקיף , וויִל בְּרוּךְ האָט פּייַנט נעהאַט צוּ בְּעקלאָגען זיך , וען אײַנער האָט בייא אִיהם אַפּרַע נעמאַכן : „וויִ נעהט דאָס אײַך ר' ברוּךְ ? האָט עָר שְׁטענדיג קוּרץ נעענטפערט : „נאָט צו דאַנקען" בּעת טען האָט אִיהם בענבעט האָט עָר אויך נאָיִן רוּהיג ארוים נערעדט : „ע'נ'נ'ע'ט האָט טען מיין גוטס , אָבּער ניט מיין מזל" דאָס זעלבּע האָט עָר נעזאָנט אויך אִיצט בְּשַׁעת זיין הויז אִיז אָפּ נעברענט נעוואָרן , — „עס האָט אָפּ נעבּרענט" , — האָט עָר נעזאָנט — „מיין הויז , אָבּער מיין מזל אִיז

נָאךְ אַלֶּץ נאנץ", אוּיסער זִיךְ פּוּן שְׂרָעק אוּן פּוּן פֶּערְדְרוּסָען אִיז עֶר נָעוָוען דִיא נאנצָע צַיִט, וָואס זַיין טָאכְטָער מירעל אִיז נָעוָוען אִין הוּיז אוּן קיינָער הָאט זִיךְ נִיט נָעוואוּנְט אַריינצוּקריעכָען אִין פַּייעֶר, זִיא צוּא רָעטָען, עֶר הָאט זִיךְ נִיט אֵיין מָאל אֶפּילוּ נָעוואוֹרְפָען צוּם פַּייעֶר, נָאר דִיא מָענְשָׁען, וָואס זַיינָען דָער פַּייא נָעשְׁטַאנָען הָאבָּען אִיהם שְׁטַארְק צוּ נָעהאלְטָען אוּן נִיט נָעלָאזָען.

— זִיא אִיז שׁוֹין אַלֶּץ אַיינְס נָעווִיס טוֹידְט, — הָאבָּען זַיא נָעטָרַאכְט, דָער פָּאטָער אָבָּער הָאט זִיךְ דָער מַיט וַויינִיג וָואס נָעטָרַייסְט, עֶר הָאט זִיךְ אַלֶּץ נָערִיסָען אוּן נָעשְׁרִיהָען: לָאזְט מִיךְ צוּא מַיין טָאכְטָער!

דִיא מוּטָער פּוּן אִיהר זַייט הָאט אָנְפָאנְגְס נָעוַוייְנְט: מירעלע, מַיין קִינְד! בַּאלְד אָבָּער אִיז זִיא נָעפָאלָען אִין אוֹנְמָאכְט, אוּן וָוען מָען הָאט זִיא עֶרְמִינְטָערְט הָאט זִיא מִיט שְׂרָעק אוֹיס נָעשְׁרִיהָען: מירעלע, מירעלע! אוּן אִיז וַויעדָער אִין אוֹנְמָאכְט, נָעפָאלָען.

— אָן, דָארְט הָאט אַיינָער אַרוֹים נָעטָרָאנָען אַמָענְשָׁען אוֹיף דִי הָאנְד, דַאכְט זִיךְ מירעלע, — הָאט מָען פְּלוֹצִים צָווישָׁען דָעם רוּישָׁעְדָען עוֹלָם אוֹיס נָעשְׁרִיהָען, נָאר בִּיז וַואנָען מָען הָאט זִיךְ צוּא וָוישָׁען דָעם שְׁטִירְמִישָׁען עוֹלָם דוּרְךְ נָעשְׁלָאנָען, אִיז שׁוֹין נִיט נָעוָוען נִיט דָער מָענְש אוּן נִיט מירעלע.

דִיא פָּערְצָווייפָעלְטָע עֶלְטָערָן זַיינָען נָאךְ מָעהר גְּעבְּלִיבָּען צָערְשְׁטַרייט אוּן דָער שְׁלָאנָען.

— עָס הָאט זִיךְ נָאר אָבְּגִידַאכְט. עָס אִיז נָעוָוען אַפָּאלְשָׁע טְרוֹיקְט, אַךְ מַיין קִינְד, מַיין קִינְד! — הָאט דָער פָּאטָער נָעשְׁרִיהָען אוּן נָערִיסָען דִי הָאר פּוּן קָאפּ. אוּן דִי מוּטָער הָאט מָען שׁוֹין נָעדַארְפְט עֶרְמִינְטָערָן מִיט אַדָאקְטָער. דִיא אִינְנָערָע בְּרִידָער אוּן שְׁוֹועְשְׁטָער

הָאבֶּען רֵיהרַעגְד אוּן בִּיטֶערְלִיךְ נֶעקְלָאגְט אוּן נֶעשְׁרִיהֶען : מִירעלֶע !
דִי סְצֶענֶע אִיז נֶעוֶען רֵיהרַעגְד , וַוי מֶען קָאן זִיךְ נָאר פָּאר שְׁטֶעלֶען ,
דִיא אַלֶע , וָואס זַיינֶען דָער בַּייא נֶעשְׁטַאנֶען הָאבֶּען אוֹיךְ נֶעבְּרַאכֶען
מִיט דִיא הָאנְד , פִּיל.הָאבֶּען נֶעוויינְט אוּן אַלֶע הָאבֶּען מִיט הָארְץ
בֶּעדוֹיֶערְט דָעם יונְגֶען קָרֶבֶּן , וָואס אִיז פָּערְבְּרֶענְט נֶעוָואָרֶען קֶעגֶען
זַייעֶרע אוֹיגֶען .

— אַזַא בּוּם , אַזַא בְּלוּם ! אַזַא קְלוּגֶער מֶענְש אוּן אַזַא
אַדֶעלֶע , גוּטֶע זֶעלֶע ! — הָאט מֶען נֶעהֶערְט צְווישֶׁען דָעם עוֹלָם אוּן
מֶען הָאט נֶענוּמֶען אוֹיס רֶעכֶענֶען מִירעלֶעס מַעֲלוֹת אוּן שְׁבָחִים , אוּן
זַיי זַיינֶען טַאקָע בֶּאֱמֶת נֶעוֶען נָאר נִיט וָועגְן: בָּרוּךְ הָאט אֶנְגֶענוֶועֶנְדֶעט
אַלֶע זַיינֶע קְרֶאפְטֶען זַיין טָאכְטֶער נָאךְ פּוּן דֶער יוּנְגְד צוּ לֶעהֶרֶנֶען
אוּן צוּ בִּילְדֶען , עֶר הָאט אוֹיס נֶעפּוּלְירְט אִיהר נֶעפִּיהל אוּן אַיין גְלַאנְץ
נֶעמַאכְט צוּ אִיהר חַאַראַקְטֶער . מִירעלֶע אִיז נֶעוֶען נוּט גֶעֶהֶרֶענְט ,
אַדֶעל אוֹיס נֶעבִּילְדֶעט , קְלוּג , נוּט אוּן דֶער צוּא מַאנְגֶעטִישׁ . שׁוֹין
בַּייא דִי עֶלְטֶערֶן אִיז זִיא נֶעוֶען דַיא נַאנְצֶע נֶחָמָה אוּן פְּרֶעמְדֶע
הָאבֶּען זִיא נֶעלִיבְּט וַוייל אִיהר פְּרַיינְדְשַׁאפְט צוּ מֶענְשֶׁען אִיהר טוּנֶענְד
צוּ אֲרֶעמֶע אוּן עֶלֶענְדֶע אִיז נֶעוֶען אֶהן אַשִׁיעוּר אוּן אֶהן אַנְרֶענְיִן .
דֶערוּם הָאבֶּען פִּיעל צוּא זַאמֶען מִיט אִיהרֶע עֶלְטֶערֶן זִיא בֶּעדוֹיֶערְט
אוּן בֶּעוויינְט .

מִירעלֶע שְׁטַאהֶענְדִיג נֶאךְ מִיט פְּרִיעדמַאנֶען הִינְטֶער'ן שְׁטַאדְט
הָאט נוּט נֶעהָארְט אוּן נֶעזֶעהֶען , וָואס עֶם קוּמְט פָּאר בַּייא אִיהרֶע
עֶלְטֶערֶן אוּן. דֶערוּם הָאט זִיא נֶעאַיילְט צוּא ריק אִין שְׁטַאדְט צוּא
נֶעהֶן , אוּן וַוייל זִיא הָאט נֶעצַיילְט וָואס גֵיבֶּער צוּא אִיהרֶע לִיעבֶּע
עֶלְטֶערֶן קוּמֶען , הָאט זִיא נָאר נִיט בֶּעמֶערְקְט וִוי פְּלִינְק פְּרִידמַאנֶען
הָאט זִיךְ אַרוֹיס נֶענְלִיצְט פּוּן אִיהר אוּן אִיז פָּערְשְׁוואוּנְדֶען נֶעוָואָרֶען ,
עֶס אִיז אִיהר נֶעוָואָרֶען שְׁוֶערְקְלִיךְ , — נָאט וַוייס וואוּ הִין עֶר אִיז
אַוועק" הָאט זִיא זִיךְ נֶעטְרַאכְט אוּן נֶעוָואלְט אִיהם נֶעהֶן אוֹיף זוּכֶען,
נָאר עֶם הָאבֶּען אִיר דֶער זַעהֶען פָּעיל בֶּעקַאנְטֶע אוּן מֶען הָאט
נֶענוּמֶען שְׁבַייהֶען :

— מירעלע לעבט, מירעלע איז דא, אט איז מירעלע!

אוּן וואר קאן פאר שטעלען די בריידּ פון דיא עלטערן בשעת זיי האבּען דער זעהען זייער ליעב קינד.

— מירעלע!

— ליעבּעס קינד!

— טרייע גוטע שוועשטער!

— ליעבּעס קינד, — האט דער פאטער נעזאגט בעת מען האט זיך שוין אבּיסעל בערוהיגט — דאס פייער האט אונז אזוי איבּער נעשראקען, אז מיר האבּען זיך נאר פערנעסטען דיך אויך צו נועקען, מיר האבּען זיך ערשט דער מאנט אויף דיר ערשט דאן, ווען מיר האבּען דיר שוין ניט נעקאנט העלפען.

— איך האב עבּעס אזוי זיעס אוּן נעשמאק נעשלאפען, אז איך האב נאר ניט נעפיהלט אוּן ניט נעווואוסט אין וואס פאר אסכנה איך נעפּין זיך, ערוואכט האב איך ערשט דאן, ווען דער רויך האט שוין מיך באלד כמעט אין נאנצען דער שטיקט אוּן דאס פייער האט נענומען בערהאנד מיינע פיס, איך האב ערוואכט אוּן נענומען זיך וואשפען, צאפלען אוּן שרייהען מיט איין פערשטיקטען קול, ריפען צוא הילף, טען זאל מיך רעטטען פון דיזען שרעקליכען טם פייער, נאר קיינער האט מיין נעשרייא ניט נעהערט אוּן דער קול איז דער ווייל נעוואלרען שוואכער, אין האלצען איינגער אוּן דיא וויטאנען גראסער, די יסורים — נאר אהן אשיעור.

— וויא איז מיר, ליעבּעס קינד!

— פלוצים דאכט זיך מיר, אז צוויישען דיא פלאמען זעה איך אלעבּערנען מענשען, אט האט עד מיך ערום נענומען, אויפּ-נעהויבּען אוּן טראנט — אך, מיינע טרייע! איך האב זיך פערלאזען אין נאנצען, איך בין נעבליבּען אין אוּנמאכט אוּן האב נאר ניכט נעוועהען, נאר ניכט נעהערט אוּן נעפיהלט.

(שוואר<u>צע</u> פעטער) ווען

וָען איך האב דיא אויגען נעמאכט פֿין איך נאר נעלעגען הינטערן שטאדט נעבען אקליין טייכעל פֿרישעם, פֿלישענדע וואסער, אוג קענען מיר אין נעשמאנען אהויכער שוואַרצער טענש מיט פֿערקמאלטע האר, מיט צין פֿערבּרענטען מאנטל אוג צוא בּלוטינטע האנד.

— וער איז ער? אוג וואו איז דיעזער וואונדערבּאַרער מענש, וואס האט נערעטעט מיין קינד אוג מיין לעבּען?

— וער ער אין ווייס איך ניט, ער איז נים קין פֿיינאוונקער איך זעה איהם דעם ערשטען מאל אין מיין לעבּען, אוג וואו ער איז אהין נעקומען, ווייס איך ניט אליין. ער האט מיך ערמינטערט, בּערוהיגט אוג נענומען אפּ פֿיהרען אהיים, נאר דא צווישען דעם עולם האב איך איהם עפּעס אנגענואַרען אוג איך ווייס ניט, וואו ער איז אהין נעקומען, נאר, פֿאטער ליעבּער! איז עס נעווען אמענש? אך, וואס פֿאר אוואונדערבּאַרער מענש דאס איז...

— עס פֿערדריסט מיך זייער, וואס איך זעה איהם נים איצט פֿאר דיא אויגען, איך וואלט איהם מיט מיין נאנצען לעבּען בּעדאנקט פֿאר זיין גרויסע הילף, וואס ער האט אונז נעבּראכט, איך שטעל מיר פֿאר וואס פֿאר אנוטער מענש דאס איז, אז ער האט זיין אייגענעם לעבּען נעשטעלט אין סכּנה אבּי צוא רעטען דעם צוויטען, דעם, וועלכען ער קאן ניט אוג ווייס נים!

— פֿאטער, ער זאגט אבּער, אז ער איז אשלעכטער ער איז...

— ניין, מיין קינד, עס קאן ניט זיין. יעדער מענש, לייענ טאכטער, איז נאטעס שלים, יעדערער טהוט, וואס מען הייסט איהם, נאר אשלעכטער מענש איז אשלים אויף שלעכטעס (שווארצער פעטער)

שְׁלָעכְטָעס. אוּן אַגוּטָער מֶענְש — אוֹיךְ גוּטָעס. דִיא שְׁלָעכְטָע מַעשִׂים שִׁיקְט מַען דוּרְךְ דִיא שְׁלָעכְטָע מֶענְשֶׁען, אוּן דִיא גוּטָע מַעשִׂים דוּרְךְ דִיא גוּטָע, — נַיין, מַיין קִינְד, עס קָאן נִיט זַיין! דָער מֶענְש, וָואס אִיז אִין שְׁטַאנְד אַזָעלְכָעס צוּא טָאהן, דָער מֶענְש, וָועלְכָער הָאט זוֹכָה גֶעוֶועזן צוּא זַיין אַזַא שָׁלִיחַ, צוּא בְּרֵיינְגָען מֶענְשֶׁען הֵילְף אוּן רֶעטוּנְג — קָאן קֵין שְׁלָעכְטָער נִיט זַיין ... וואוּ אִיז עֶר? וואוּ גֶעפִינְט מַען אִיהם אִיצְט? אִיךְ וָואלְט אִיהם וָועלָען כָּאטְש אַיין מָאל זָעהָען.

— אַךְ, לִיעבָּער גוּטָער פָאטָער! אִיךְ וַויים נִיט ... אִיךְ וַויים נִיט: ...

7.

דֶער פָאטָער, אוּן דִיא מָאכְטָער.

עס אִיז רִיכְטִיג. מִירעל. וַויים אַלַיין נִיט, וָואס אִיז דָאס פַלוּצִים מִיט אִיהר נֶעוָואלָען. דִיעזֶער זָאנְדֶערבָּארֶער מֶענְש, וָואס הָאט אִיהר דָאס לֶעבָּען נֶעשָׁאנְקָען, הָאט אָבָּער אִין נַאנְצָען אַוועק נֶעוִויבְט אִיהר רוּה, אִיהר שָׁלָאף אוּן אַלֶע אִיהרֶע מַחְשָׁבוֹת, זִיא קָאן קֵין זַאךְ נִיט טְרַאכְטָען, נָאר וָועגָען אִיהם, פַּאר אִיהרֶע אוֹיגָען שְׁוָועבְט אַלְץ זַיין כֹּחַ שְׁהוֹרָה דִיזֶער שְׁווארְצֶער פָּנִים, אוּן אִין דִיא אוֹיהרָען קְלִינְגָען אִיהר אַלְץ זַיינֶע רִיהרֶענְדֶע, מְרוּיעֲרִינֶע וָוארְטָער.

— עס אִיז אִיהם עָפָּעס נִיט גוּט, עֶר רַייכְט זִיךְ, קָאנְטִיג, זַיין הַאנְד אִיז פוּל מִיט צֵדוֹת, עֶר נֶעפִינְט זִיךְ אִין אַסַכָּנָה, אוּן

אַיך שׂטאָה פּון וַוייטען! עָר איז עפּעס זייער פֿערצוויי־פעלט, זייער צערשׂטרייט אוּן צום פֿאַכען, אוּן אַיך קאָן אים נאָר גיכסט העלפֿען, זאָגאר גיט טרייסטען! עָר איז עפּעס נאָר אָן האַפֿ׳ענונג, וָוער וויים צוא וואס אַמענש אין אַזא צייט קאָן קומען? אוּן אַיך האָב אים פֿערלאָזען אַלײן! וויא נעפּעדיג זיינע אויגען האָבען נעקוקט, וויא בהמות׳דיג זיין פּנים האָט אויס נעזעהען... אַך, וויא וואלט אַיך וועלען אים איצט ווידער זעהען! כאָטש אַיין וואָרט אים זאָגען, כאָטש אַיין מאל אקוק מאהן אויף אים...

— עָר איז אשלעכטער, ארויבער, אבאנדיט! איז עס מאגליך? עָר איז פֿערדאָרבען, קאָן עס זיין? שלעכט, פֿערדאָרבען אוּן זיין פֿאהיג אזוי גוט צוא זיין! אַיך פֿיהל עפּעס, אַז זיין האַרץ איז פול מיט אזעלכע מענשליכע עראהאבענע נעפֿיהלען, — עס איז אין דעם נאר נישׂט קיין צווייפֿעל. עס קאָן אפּשׂר זיין, אַז עָר איז ווירקליך אשלעכטער אוּן ווייל זיך צוריק אוּם קעהרען אויפֿ׳ן גליכען וועג. עפּעס נאָך זיינע וואָרטער איז קאָנפֿוז, אַז עָר איז שטאַרק ניט צוא פֿריעדען מיט זיך, עָר האָט זיך אויס נעגלישׂט, נעפּאלען, עָר האָט אפּער אויס נעשׂטרעקט זיין האַנד עָר בעט זיך, מען זאָל אים אויפֿהייבען, אוּן עס איז ניטא קיינער, דיא מענשען האָבען פיינד אויפֿהייבען אפּאלענדען, האָבען ליעב פֿערשׂטייסען וואס נישׂט־ערינער, פֿערשׂטופֿען וואס טיעפֿער דעם, וואס איז פֿערקראָבען אין זומפּ, אוּן איך?!.. איך קאָן אויך נאָר נישׂט מאהן פאר דעם מענשען, וואס האָט אזוי פיעל נעטאהן פאר מיר! קאָן דען אפּשׂר אשלעכטער ווערען גוט? קאָן דען ארויבער ווערען אמענש? מען דאַרף עס פֿראָגען בייים פֿאטער.

מיט דיא מחשבות איז מירעל ארום נענאנגען עטליכע טאג ביז עס איז אים אויס נעקומען רוהיג צו זיצען מיט׳ן פֿאטער.

(שווארצער פעטער) פֿאטער

— פֿאטער , ערויבֿער איז אויך אמעריקע ? — האט זיא איהם דאן אפֿראג נעמאהן , דער פֿאטער האט זיא פֿערוואונדערט אנגענעקוקט , עם איז איהם אפֿטענעם אויס נעקומען אזוי ערנוארטענדע פֿראגע .

— אמעריקע איז ער-נאר אשלעכטער .
— אלע מאל איז ער אשלעכטער ?
— ניין , ניט אלע מאל , נאר בל זמן ער איז ערויבֿער .
— אוג ווען איז ער ניט קיין רויבֿער ?
— ווען ער זיצט אין אמטראג .
— ווען איז ער דאן ?
— ווען ער דאמאלסט איז ער איין אפֿעסטאנט .
— אוג ערוים נייענדיג פון אמטראג ?
— איז ווידער דיא זעלבֿע ; גייט ער ווידער גנבֿ'ענען , איז ער וויעדער אנגעב .
— פֿאטער דו מאכסט שפֿאם , בעת איך מיין אבֿער נאר נאנץ ערינסט .
— איך פֿערשטייא אבֿער ניט ווען דו פֿראגסט , מיין קינד .
— איך פֿראג נאר דיעם : צו האבֿען גנבים אין זיך אויך נעווים סען , וויא אלע מענשען .
— דאם נאטליכע פונק גלויבט אין אלע מענשליכע הערצער , נעווים סען האבֿען אלע , נאר בייא פיל זיינען זייא חיזערינ אדער נאר שטום , אויך פֿערשטייא אבֿער ניט אלין קענען ווען רעדסט דו דאם אלעם .

— איך רייד עם קענען דעם צו קאן זיך אנגענב אויך אום בייטין
(שווארצער פעטער) צו

צו גוטָען אוג וָערין אַמָענש, זָויא אַלָע, אָבָער נָיט.

— אויב עָר זָאל נָאר וָועלָען!

— אוג אַז עָר זָאל אַ וָועלָען?

— דַאמָאלְסט זָעחסְט דו אִיז שוין נָאר עָפָּעס אַנָדערס, מָיט רָצון מַאכְט פָּען אַלְץ.

נָאר מַאך עָפָּעס מִיט נָענָבִים? זָייא וִילָען בָּעסָער נָענָבְ'ענָען אַייָדער זַיין מָענָשָען, אָט פְּרוּבִיר אַנָענָב רופָּען "נָענָב", וָועט עָר וָערָען אויף נָערָענָט, וַויל עָר וַויס אַלַיין אויף נַאנָץ גוט, אַז אַנָענָב אִיז אִיז עָרָגָער פון אַלְץ, אוג דָאך פְּרוּבִיר זַיין נִיט פָּארְזוּכְטִיג, וָועט עָר דִיך בַּאלָד בָּענָבְ'ענָען.

— וָויא אִיז אָבָער, אַז עָר זָאגְט אַלַיין אויס, וָואס עָר אִיז?

— אִיך הָאב אַזָא מִין נָענָב נָאך נִיט גִיזָעהָען, טָא וָואס קָאן אִיך וִויסָען? מִיר, יודָען גְלוּיבָען, אַז אַלְץ אִיז בַּייא דָעם מָענָשָען אִיז הַאנְד. אַז עָר וויל קָאן עָר וָועלָען פון גוט שָׁלָעכְט אוג אַז עָר וויל קָאן עָר וָועלָען פון שָׁלָעכְט גוט אוג נָאט בָּרוך הוא לָאזְט דָעם רָשָע צו-זִינְדִיגָען אוג דָעם צַדִיק-הָעלְפָּט עָר נוטָעם מָאן, וואוהִין דָער מָענָש וויל יַיין, אַהִין פִּיהרְט פָּען אִיהם.

דָער פָּאטָער וָואלְט נָאך אָפְּשָׁר נָאך טָער נָערָעט, נָאר עָס זַיינָען אַריין מָענָשָען אוג זַייעָר שָׁמוּעָס אִיז אָפּ גָעהַאקְט נָעוָואָרָען. נָאר עָס אִיז שוין נָענוג, מִיר'לָע גְלוּיבְט שוין, אַז אַמָענש קָאן וָועלָען שָׁלָעכְט אוג נוט, אַזוא וָויא זַיא וַויים, אַז אַלע מָענָשָען וָועלָען נָעבָּאלָען אוּנְשׁוּלְדִיג אוג אָהן זִינְד, זַיא גְלוּיבְט שוין פָּעסְט, אַז פָּרוידמאן אִיז פון דִי, וָואס וִילָען זִיך צוּרִיק אוּם קָעהָרָען צוּא נוטָען, נָאר עָס מַאכְט זִיך אִיהם נִיט עָס אִיז נִיטָא וָוער עָס זָאל אִים הָעלְפָּען צוּרִיק אַרוּיף אויפָּען גַלַייכָען וָועג, אִיצְטָער פָּערְשְׁטַייט זַיא זַיינָע רֵיהרָענְדָע וָוארְטָער, וואו אִיז עָר אָבָער? אַך, וָויא וָואלְט זַיא

(שוואַרצער פעטער) וועלען

וָועלן אִיצט אִיחם וויִדער זָעהן אוּנ מִיט אִיהם וויִדער רַייִדן .

עָס אִיז אַוועק אַהִיבְּשָׁע שָׁטִיקעל צַייט , בִּיזְ מען זִיךְ אוֹיס גָעזָעגְנט , אַז וויִדער בּוֹיזָן זִיךְ אִין „פּאַנָאוָקע" לוּינְט פַּאר אִיהם נִיט , אוּנ עָר אִיז אַרוֹיס גָעפָאהרָן קַיין „פְּרָאסְטַאקָעוויץ" , וואוּ עָר הָאט גָעקוֹיפְט אַנַייעם גְרוֹיסָען הוֹיף אוּנ גָעגְרִינְדָעט אַגְרוֹיסָע ציִקעְרפַּאבְּרִיק , זַיינָע גָעשָׁאפְטָען זַיינען אַוועק אַזוֹי גוט , דָאס אִין גִיכָען הָאט עָר זִיךְ אוֹיף דָער שְׁרַיפָּה נָאר פָּערְנָעמָען .

נִיט פָּערְנָעמָען אָבָּער הָאט דִי שְׁרַיפָּה מִירָעל , אוּנ דָער מָענְש , וָואס הָאט זִיא פּוֹן פַּייעָר אַרוֹיס גָעהָאפְּט , אִיז אִיהר נִיט אַרוֹיס פּוֹן זִינָען אוּנ פּוֹן הָערְצָען , נָאר זִיא הָאט אִיהם שׁוִין אָבָּער מָער עָרְנָסְט נִיט גָעזָעהָען , עָרְנָסְט נִיט בָּעְנָענְט .

8.

זַייא הָאבְּען זִיךְ דָער קָאנְט .

וָואס אִיז דָאס מִיט דָעם שָׁווַארְצָען גָעוָוארָען ? עָפָּעס אַרוּחַ , אַדָּבּוּק אִיז אִין אִיהם אַרַיין ! וויִא גָעפָּעהלְט אַיִיךְ זַיין מָרָה שְׁחוֹרָה , אוּנ וָואס זָאגְט אִיהר עָפָּעם אוֹיךְ זַיינָע דִבּוּרִים , וויִא עָר צוּ דַבָּרְהּ'ט זִיךְ דָאס פּוּנְקט וויִא דָער שָׁטָאדְט כַּנִיד , וואוּ הָאט עָר דָאס גָעגוֹמָען ? וָואס אִיז דָאס אַזַיינָם מִיט אִיהם ? אָסוּר אוֹיב אַיִיךְ פָּערְשָׁטַייא .

— אַנָדָערְשׁ נִיט , אַז עָר אִיז מְשׁוּגָע גָעוָוארָען .

(שווארצער פעטער) נאר

נָאר וָואס קוּקָען מִיר אוֹיף אִיהם? בְּרָעכְט עָר הַאלְטְן אוּנ
נַאקָען, אוּנ מִיר לָאמִיר זִיךְ נָעהן אִין אוּנְזָער וָעג, וָואס הָאבָּען
מִיר זִיךְ דָא פָּערְזָעצְט? וְויא נָעפָּעהלְט אַיִךְ דָער יְשׁוּב?

— אִיךְ הָאב דָאךְ שׁוֹין נָעזָאנְט, אַז מָען דַארְף פּוּן אִיהם
אָפּ שְׁנַייִדָען אַפָּאלָע, מִיר קָאנָען אַלָע אוּם קוּמָען דוּרְךְ אִיהם,
וָוארוּם שָׁפִּילְט אִיהר זִיךְ מִיט אַזָא מָענְשׁ, עָר קָאן זִיךְ אַלַיין אִיבָּער נָעבְּן
דִיא פָּאלִיצַייא אִין דִיא הָאנְד. אוּנ קָאן נָאךְ אוּנְז אוֹיךְ
אַרוֹיס נָעבְּן.

— נַיין עָר וָועט עָס נִיט טָאהן, נַיין, נַיין!

— וָואס זָאגט אִיהר מִיר עָס טָרָעפְּט זִיךְ אַזָעלְכָע מַעֲשִׂיוֹת,
אַיִךְ וַויים שׁוֹין, אַז וְויא בַּאלְד אַנוּטָער בְּרוּדָער וָועלְט אוֹמְעטִיג אוּנ
פָּערְקְרִיכְט שׁוֹין קַיין בּוּבָּעריק, אִיז שׁוֹין נִיט קַיין נוּטָער סִיכָּן, עָר
מַייג שׁוֹין אוֹיךְ כַּפָּרוֹת, אוּנ מָען דַארְף שׁוֹין פּוּן אִיהם וַייטָען,
וָוארוּם מָען אִיז שׁוֹין אִין סַכָּנָה.

— נוּ מַילָא מָען דַארְף פּוּן דַאנָען אָפּ צִיהָען.
— אָהן אִים?

— נוּ שְׁלָעפּ אִיהם מִיט צְוואנְגָען, אַז עָר וִויל נִיט נָעהן,
וָועלְט עָר דִיא בַּפָּרָה!
— אַךְ, אַשׁאדָען, גָעוָוען זָאהר אַנוּטָער בְּרוּדָער, אוּנ זָאהר
גוּט גָעטִיפְט צוּם עָסָק.
— וָוער וָועט אִיצְט בַּייא אוּנְז זַיין אוֹיף זַיין אָרְט?

— זָאגְט נִיט, אַז עָס אִיז דָא אַמָאלְדָע, וָועט אַבָּאלד
אוֹיךְ זַיין, נָאר נִיט נָעהַייעָט, מַארְש, בְּרִידָער, אִין וָועג אַרַיין!
אַזוֹי הָאבָּען נָעלָעדְט פּרִידמאנס מִיטְבְּרִידָער וָועגָען פּרִידמאנען,
(שׁוואַרצער פּעטער) זִייא

זייא האָבען זיך טאָקע נעמאכט האַרץ אוּן האָבען אָפּ נעצייגען פון „פּיינאוווקע" אָהן אִיהם.

פּרידמאנען האָט פּערדראָסען נאָך דיזעס, וואָס זיינע חברים ווילען מיט אִיהם גיט נעהן אין זיין ווענג, וואָס ער האָט זיך איצט אויס נעקלִיבּען, אָבּער נעהן מיט זייא האָט ער שוין גיט נעוואָלט אוּן נישקאָנט, ער אִיז שוין נעוואָרען עפּעס נאָר אַיין אַנדערער מענש אוּן דאָס אַלעס אִיז נעשעהען פון דער צייט אָן וואָס ער האָט דער זעהען מירעלען.

בּשעת ער האָט איר דער זעהען לינענדיג צווישען די פּלאָמען פּייער, האָט ער עפּעס אַלעס פּערגעסען, אין זיין האַרצען האָט זיך ערוועקט אַנעפּיהל פון בחמנות אוּן ער האָט נאָר נעוואוסט אַיין זאַך — רעטטען דיזע וואונדערבּארע שיינע פּרייליען, אוּן בּשעת ער האָט אִיר ערמוּנטערט אוּן זיא האָט אויף נעאָפּענט אִידרע אויגען, וואס האָבען נעפּינקעלט מיט אָרענטלִיכקייט אוּן טויגעד, — האָט ער זיך פּערלאָרען אין נאנצען. אין אִיין אויגענבּליק האָט ער דער זעהען זיין נאנצען לעבּען, אוּן אִיז וויא פּערשטאָרבּען נעוואָרען.

— וויא פִיל אָרענטלִיכקייט אוּן טויגעד! — האָט עפּעס אַפּערבּארנענע שטימע אויס נעשריהען אין זיין האַרצין, וויא נאָר זיינע אויגען האָבּין זיך בּענעגענט מיט אִידרע אויגען. —

— וויא רוהיג אוּן נלִיקלִיך, וויא צארט אוּן מילד עס זיינען אָרענטלִיכע מענשען! — האָט דיזע פּערדראָבענע שטימע זיך וידער צו שריהען אין זיין הערצען, אוּן ער האָט זיך אַליין פּערניכטעט אין נאנצען, ער האָט זיך אַליין נעוואלט אויף שטיקער צו רייסען.

(שווארצער פעטער) מיט

מיט דעם ערשטען בליק אויף אירה, איז זיין הארץ פערצאפעלט
געוואָרען, ער האט באלד דער זעהען, אז צוויישען זייא ביידען
איז אנרופער תהום, אונ וויא גרויסאם, וויא שרעקליך דיזער
תהום האט אימם אויס גיזעהען! ער האט זיך גיט געוואגט
צו קוקען אויף אירה, אונ ואם ער האט נערעדט האט ער אלין
גיט געווואוסט.

ער איז שוין צו נעוואהנט נעוואָרען צו טאן שלעכטס, צו
הערען, וויא מען קלאגט אויף זיין כאפ, וויא מען זיך עלט אימם,
וויא מען שילט אימם אונ וויא מען ערזייטערט זיך פון אימם,
איצט אבער. אז ער האט דערפיהלט דעם נעפיהל. ואם עם פיהלט
איין גוטער אנטליכער מענש בשעת ער טהוט גוטעם, איצט
אבער, אז זיא האט אימם נענטען לויגען אונ דאנקען אונ רופען
צו טענשען, ואם ועלען אימם אויפנעמען מיט עהרע אונ פרייד,
איז ער צו שטרייט אונ צו שמעטערט נעוואָרען.

— וויא קאן מען זיין שלעכט, וויא קאן מען זיין בייז אויף
אויף מענשען אונ ועלען זייא שלעכטס טאהן?... האט ער זיך
דאן נעטראכט אונ נעמוסערט — איך האב מענשען פיל שלעכטס
נעטאהן, ועיל איך האב נאר נעטראכט ועגען זיך, נעזוכט זיך
פערנעגיגען פערשאפען, אונ האב נאר ניט נעוואוסט, אז קיין
בעסערער פערגניגען איז נאר אויף דער ועלט ניטא. וויא מענשען
גוטעם צו טאהן.

עם האט זיך אימם דער מאנט זיין יונגענד, וויא טהייער מען
האט אימם נעהאלטען, וויא מען האט נעהאפט פון אימם צפולע
נחת צו דער לעבען, אונ וויא ער איז נאך דאן נעווען אום שולדיג,
ריין פון זינד, אונ פון אימם האט דאך אויך נעקאנט אויס ואקסין
אזוי ציין אין נענטליכער מענש, וויא דער, ואם שמייס אימם פאר

זײַנע אויגען . עס האט זיך אים דער טאנץ וויא זיין פאטער פלעגט אים לערנען רחמנות צו האבען , צו ליבען אוג גוטעס צו טאהן , עס האט זיך אים דער טאנץ נאכהער זיין האפערדיגען שלעכטען לעבען אוג זיין מוטערס לעצטע ווערטער .

אומזיסט איז ער פון אים אנטלאפען נעוואלען , ווייא איז אים אלין באר דיא אויגען געשטאנען אוג אין זיינע אויערען האט אלין געקלונגען זיין מוטערס לעצטע ווערטער .

— זעה , מיין קינד , דער מאן זיך אויף נאט , אוג קערה זיך אום פון דיינע שלעכטע ווענען , ווען עס איז נאך דא צייט .

— עס איז נאך דא צייט ! — האט ער ענדליך אויס גערירען , אוג ער האט זיך פעסט בעשלאסען , אז עס טוו זיין , עס וועט זיין , אוג ער טוו פאלגען זיין מוטער .

זיינע חברים־האבען אים פערלאזען , אוג פרידמאן האט זיך נעמומען צו ערווערבען זיין שטיקעל ברויט מיט ארעמלידקייט אוג מיה . צום אנפאנגם איז אים נעוועז זעהר שלעכט , צו ארבייט איז ער שאן נאר ניט צו נעוואהנט נעוועז , אוג ניט אלע מאל האט ער ארבייט נעהאט , נאר ער האט אלעס אנגענומען באר גוט , אוג איז נעווען צו פרידן . ער האט זיך נאר נעשטארעט צו ערלעהרנען זיך אזא פראפעסיאן וועלכע זאל אים פערזארגען מיט בעסערען צו שטאנד וויא זיין אמארק מענש דאס הייסט אמענש וואס־בשטייט אין מארק אום צו טראגען מאשא, וואוהין נויער עם דארף . ער האט זיך אין דער צייט פאלקאם גוט אויס נעלעהרענט דיא דאפעלטע בוכהאלטערײַ , אוג אז ער האט זיך דאן דערוואוסט , אז אייגער אַ בערענשטיין אין „פראסטאקעוויץ“ זוכט אייז ארענטלידן בוכהאלטער האט ער זיך בעשלאסען פרובירן מזל אוג איז אוועק נײַפארען אהין .

שרעקליך איז גיוועז דיא ערשטע מינוטען וואס ער האט זיך

(שווארצער פעטער) דער

דער זעהען מיט בערענשטיין, זייא בײדע זיינען פֿערשטײנערט
נעבליבען שטיין אויף זייערע ערטער.

— אט איז דער מענש, וואס איך האב נעשענקט פון איהם
נקמה צו נעמען! — האט ער אנפאנגם צוטראכט נעמטאן אוג איז
אויף נערעגט נעוואָרען, נאר באלד האט ער זיך אינגערלײך בערוהינט:

אערגטליכע גוטע מענשען זײַנען, — האט ער זיך צו ריק
נעמטראכט — אז מיר שאפט איז דיא בעסטע נקמה, אוג מהילה
איז דיא בעסטע שטראף, אוים נקמה, אוג ער וועט נעווים אויף
מיר רחמנות האבען!

— אט איז דער נגב, וואס האט מיך בענאנכעט! — האט
בערענשטיין שיער ניט אוים נעשריהען, אוג איז ערשראקען
נעוואָרען. אין דער ציים איז אריין נאטציטער מירעל.

— אט דער—פאטער! — האט זיא אוים נעשריהען מיט אריינדע
שטימטע — אט איז דער, וואס האט מיך גירעטעט פון טויט!

אוג פריעדמאנן האט דאן אקוק נעטאהן איהר גליק
אין פנים...

9.

אלע זיינען צו פֿרידען.

ניט אומזיסט זאגט מען, אז ליבע עפינט אפילו פאר
ארשע דיא מהירען פון נן עדן, — פלעגט נאכהער שטענדיג
זאגען פרידמאנען וען ער פלעגט ריידען וועגען זיך, אוג ריידע
וועגען זיך האט ער זעהר ליב נעהאט, איבער הויפט שבת אוג
יום טוב, וען מען איז רוהיג אוג וען נעמט זיינען נעזונט דערבייא.

עם איז שוין זעלבסט פֿערשטענדליך, אז בערענשטיין האט
פרידמאנען אויף נענומען פאר אין בוכהאלטער, האטש ער האט
(שוואַרצער פעטער) איהם

אִיהם בַּאלְד דָּער קָאנְט, עָר הָאט נִיט נָעקאנְט אָפּ וואונְדָערָען זַיין אָרָענטְלִיכְקִיט אוּן נוּטְקָקִיט, זַיין טְרַייִשָׁאפְט אוּן עָרָנָעפָּענְקִיט אוּן הָאט אִיהם אָנְגָעהַייבָּען צוּ אַכְטָען אוּן צוּ לִיבָּען, וויא אַיין אַייגָען קִינְד.

פְּרִידמאן אִיז נָעוָוארָען מוּטְהִיגָער אוּן דְרַייסְטִיגָער, דַאן הָאט עָר דָער פִּיהלְט, אַז נָאד פּוּן דָעם עָרְשְׁטָען מָאל, וָואס עָר הָאט מִירעלָען דָער זָעהָען, הָאט עָר זִיךְ אִין אִיחר פָּערְלִיבְּט, אוּן עָר הָאט זִיךְ שׁוִין נָעוַואוְנְט דִיזָעם אִיהר אַרוּם צוּ נָעפָּען. מִירעל הָאט עָם אוֹיךְ גוּט נָעפָּיהלְט אוּן הָאט מוֹדָה נָעוָוען דָערוּף. בְּערְנְשְׁטַיין אִיז מִיט דָעם שְׁדוּךְ נָעוָוען זַייעָר צוּ פְרִידָען אוּן הָאט. אִיהם אִין נַדָן אַוועק נִיגָעבָּען אַהַאלְב פּוּן זַיין פַּאבְּרִיק. פְּרִידמאן הָאט חַתוּנָה נָעהַאט מִיט מִירלָען אוּן אִיז נָעוָוארָען בְּערְנְשְׁטַיינס שׁוּתָּף.

פְּרִידמאן הָאט דָער פִּיהלְט דָעם נָעשְׁמַאק פּוּן זַיין אָרָענְטְלִיכָען לָעבָּען אוּן אִיז זִיךְ וַייטָער גָענַאנְגָען אִין זַיין וָועג, וָואס עָר הָאט אִיצְט אוֹיס נָעקְלִיבָּען, עָר אִיז מִיט דָער צַייט נָעוָואָרָען אַייגָער פּוּן יָענָע זָעלְטָענָע מָענְשָׁענְפְּרַיינְד, וָואס עָם אִיז שְׁוָוער צוּ נָעפִּינָען זַיין גְלַייכָען. אַלְלָע הָאבָּען אִיהם נָערוּפָען „דָער פָּעטָער". נָאר פְּרִידמאן הָאט נָעוָואלְט מָען זָאל אִיהם רוּפָען מִיט זַיין אַלְטָען נָאמָען „דָער שְׁוָוארְצָער", אוּן דָערִיבָּער הָאט מָען אִיהם שׁוִין נָערוּפָען „דָער שְׁוָוארְצָער פָּעטָער" אוּן אַז אַיין אוֹם בָּעקאנְטָער הָאט אִיהם אַפְּרָעג נָעמָאכְט: „וָואס אִיז דָאס פַּאר אַיין זָאנְדָערְבַּארָער נָאמָען?" — פְּלָעגְט פְּרִידמאן מִיט פְּרַייד דָערצַיילָען אָט דִיא נַאנְצָע מַעֲשָׂה, אוּן אַלְלָע זַיינָען נָעוָוען צוּפְרִידָען.

ענדע

(צוואַרצער פּעטער)